

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Confirmatione Vtili Vel Invtili. Titvlvs XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

DE CLERICIS PEREGRINANTI-
BVS.

TITVLVS XXIX.

CAP. I.

Contra peregrinantes seu proficentes ad sed. Apost. non est
aliquid innovandum.

Celestinus III. Ambian Episc.

Conquerente a I. Presbytero intelleximus : [i & j.] Licet Presbyter idem res suas & ecclesias
suis in protectione nostra non posuerit, quando
ad nos accedit, tamen cum hi, qui accedunt ad presen-
tiam nostram, cum rebus eorum debeant esse sub Apo-
stolica protectione securi: mandamus, quatenus que-
quid eidem Presbytero post iter adreptum ad nos ve-
niendi, subtractum est vel ablatum, sibi restitu facia-
tis. b.
[i. Quod postquam ad nos vendendi iter arripuit, quidam res
quo dirige presumserunt.

DE CONFIRMATIONE UTILI VEL
INVIL.

TITVLVS XXX.

CAP. I.

De re sententia confirmationata per Papam, inferior judex cognoscere
non potest, nisi confirmatio non tenerit, ut quia subrepititia, vel de
re litigio f. b. d. com. ca. sequuntur.

Alexander III. Exon. Episc. P.C. m
literis.

Si quis e rei litigiose confirmationem impetravit
ab Apost. sed. non minus potest judex de causa co-
gnoscere, & eam sine debito terminare. Sed si rem
tunc pacifice possidebat, cum inde confirmationem ob-
tinuerit, non est licitum iudicii de questione postea ex-
tentia decernere, aut eam definitib[us]que sed. Apost. man-
dato.

CAP. II.

Idem dicit.

Idem Vigorens Episc. d

DE confirmationibus & autem Rom. Pont. volumus
te tenere, quod contra illas (nisi novum Apost. sed.
procedat mandatum, aut certum sit, quod sint per falsi
sugestionem elicita) non est aliquatenus judicandum.

CAP. III.

Littera confirmationis super sententia, a qua erat appellatio, non
valens, si appellatio malitiosa prevenit appellantem, alii pendunt
de nomine appellatio cognoscatur.

Celestinus III.

Bonaz memoris f. A. canonicus vester proposuit, sen-
tentiam à delegatis iudicibus prolatam fuisse: &
inter decem dies ille, contra quem sententiam fuerit,
ab illa sententia appellavit, judices tamen nihil
minus sententiam executioni mandarunt. Ceterum
appellans statim ad Apost. sedem adrepto, literas
de teratando sententiam impetravit, adversarius au-
tem ipsum caute preveniens confirmationis promul-
gatio sententia rescriptum fuerat adsecutus, in quo nul-
la de facta appellatione mentio habebatur. Ideoque
requisti, que quibus literis prejudicium faciant. Re-
spondemus igitur, quod posteriores debent prioribus
prejudicium generare. Verum si dicatur, nullis literis
veritati & justitiae prejudicantibus: vel sub alia forma

verborum, dummodo nil diceretur de literis confirmationis expresse: dicimus primæ tamdiu suum debent ha-
bere vigorem, donec de iniqua sententia cognitio plenior
habeatur.

CAP. IV.

Innovatio privilegi non tribuit, nec antiquum con-
firmat: sed si quod competit, conservat. Brevis sic potest
summariz: Innovatio privilegi non inducit confirmationem iuri in
eo contenta.

Innocentius III. decano Paderborn. a
CVM dilecta b in Christo filia abbatis & forores
ecclesie Gardeven. e sua cuperent privilegia innovari: propter viarum d discrimina quatuor Episcopis &
Abbatibus totidem, ut ea inficerent diligenter, & tenorem iporum fideliter transcribentes sub sigillis suis nobis
remitterent, duximus injungendum. [i & j.] Nos au-
tem tam legato, qui sub sigillo proprio ea nostro fecit
conspicui presentari, quam inquisitoribus ipsis fidem
debitam adhibentes, licet non videremus, quare non de-
berent eadem e privilegia innovati: quia tamen C. ma-
joris ecclesie, & I. sancte Crucis canonici proposuerunt,
Hildefensem ecclesiam in possessione subjectionis ipsius
monasterii per centum annos & amplius extitisse, privi-
legia ipsa tunc non duximus innovanda. Vnde judici-
bus dedimus in mandatis, ut ad locum idoneum acceden-
tes (citatibus, qui fuerint evocandi) inquirerent super his
diligentius veritatem, à quibus pars Hildefensem ecclesiam
ad Apost. sed. appellavit. Nuper autem iterato praedicta
petit abbatissima, quatenus deberemus privilegia sua ec-
clesiae renovare. Ex adverso vero fuit posulatum, ut
causam ipsam discretis viris committere dignaremur, qui
testes recipent, quo contra privilegia monasterii, & ad
probandum f. prescriptionem legitimam induere pro-
ponebant. Nosigitur attendentes, quod jure sit civili sta-
tutum, ut quando periculum tellium fortidatur, ne ver-
itas occultetur, & probandi copia fortuitis casibus sub-
trahatur, etiam lice non contestata testes valerūdinaris, &
ali iuribus ex aliqua rationabilis causa timetur, ad te-
stimonium admittantur: ejusdem equitatis similitudine
provocati, praedicta privilegia, quasi iam nimis veritate
consumpta, cum fuerint non in pergameno, sed in papy-
ro conscripta g, duximus innovanda: noientes, quod ex
innovatione hujusmodi novum iuris monasterio adquiratur,
sed antiquum (si quod habet) per innovationem pri-
vilegiis conseretur. Quia vero præfatum monasterium
ad ius & proprietatem Apost. sed. per privileg. p. no.
pertinet monstratur: ne ius ecclesie Romanae remaneat
indefensum, eandem abbatis procuratricem ipsius du-
ximus statuendam: ut cum adversa Romanæ ecclesie
possessiones & iura non nisi centenaria currat præscriptio,
ipsa super hoc & aliis vice nostra procuret, qua coram
te in iudicio fuerint procuranda. Nolentes igitur, quod
de statu ejusdem monasterii diutius dubitetur, manda-
mus, quatenus locum tutum & commodum eligens,
recipias testes, quos ad præscriptionem probandum Hil-
defensem ecclesiam, vel ad interruptionem ostendendas co-
nobium producendos: & si legitimam præscrip-
tionem probaverit, ut intendit: nisi probata fuerit
interrupcio ex adverso, subjectionem ipsius monasterii
adjudicemus Episcopo memorato, cum constet ipsum in
sua dioecesi constitutum: privilegium, quod monasterio
innovari fecimus, corrumperendo: alioquin eidem

a C. eod. tit. in 1. comp. b Faciat, legitur in om. manuf.

unde confitit non solo Epi. Ambian. esse directam hanc Decretalem,
sed alio, ut varia editiones ostendunt. c C. eod. tit. in 1. comp.

d Vigorens. ad. V Vigorens. e C. eod. tit. in 1. comp. f C. t.

tit. in 2. comp.

g Vid. l. a. C. de diversis re scriptis.

super hoc perpetuum imponens silentium, monasterium pronuncies perpetua libertate gaudere, nostro sibi privilegio resignato.^a

[^b Quis apostolicum mandato parentes, privilegia folscis recordationi Agap. & Ioannis Pont. p. nostrorum sua presencia subtiliter confidexerunt, tenorem eorum sub sigillo suis nobis fideliter transmiserunt. Ven. quoq. f. n. G. Remen. Archibishopus tunc Episcopus Præfectus in paribus illius officium legatione exercet, tenorem privilegiorum eorum sub sigillo proprio, nostro fecit conspectu presentari.]

C.A.P. V.

Non valet confirmatio, quam religiosus impetravit à Papa super temporale administratione, seu prioratu, si tacuit se regularem: si vero expresta, rescriptum presumitur falsum: quia Papa non consuevit concedere, h.d. cum sequent.

Idem Episcopo & proposito Vicen.

Ad nostram & audienciam proposito Nemanen. & ecclesie significante pervenit, quod quidam canonici Nemanen. ecclesia nobis literas confirmationis super administrationibus suis obtinere laborant, religionis sue conditione suppressa. Cum igitur regularibus personis non conseruerit apostolica fides aliqua personaliter confirmare: mandamus, quatenus confirmationes, quas ab ipsis canonicis (cum regulares existant) noveritis taliter impetratas, denunciatis iritas & inanes.

C.A.P. VI.

Idem dicit, quod supra cap. prox.

Idem.

Porrecta d. nobis ex parte tua petitio continebat, quod plures ex religiosis, qui prioratibus & aliis ad administrationibus profunt, à nobis super ipsis, quoad vixerint possidentis confirmationis literas se adferunt impetrasse: [^c & ^d.] Cum igitur à cancellaria nostra hujusmodi literas emanatae non credamus: mandamus, quatenus illos, qui tales literas exhiberint, in quibus prioratus vel administrationes, tanquam religiosi confirmantur, eodem punias, tanquam falsitatis auctores. Si verò in eis non sit mentio religionis ipsorum, illa tanquam tacita veritate subreptas denuncias non valere.

[^e Quarum occasione bona ipsorum prioratum distractum & consumunt, afferentes se sibi quod prioratus illos nulla ratione subesse.]

C.A.P. VII.

Sententia seu laudum contra formam iuri vel compromissi latum per arbitrios, licet per Papam in forma communis confirmatum, non tenet.

Idem nobilis viro Mattheo de Rovaria.

Examinata s. causa, que vertitur inter te & milites Campanicos super ecclesia sancti Angeli, perpendiculariter arbitrium, quod vicedominus Sabinen. dicebatuper eodem negotio promulgasse, contra formam ju-

^a Reservato. ^b C. eod. tit. in 3. comp. ^c Neumasen. sed ego Niemasen. scribendum puto, cui letiōne aliquot veteres adfipulantur. ^d C. i. de rescript. in 3. comp. ^e Rovaria. ^f C. eod. tit. in 3. comp.

ris & compromissi fuisse dictatum. Vnde non ostane confirmatione C. Papæ prædecessoris nostri, qui confirmaverat illud, sicut providè latum fuerat, & ab utraque parte receptum, decernimus ipsum irritum & inane.

C.A.P. VIII.

In confirmatione ex certa scientia, dicto, sicut, ponitur causitive: nec nocet, si verbum confirmationis precedat tenorem confirmati.

Honoriū III. illiſtri Regi, baroniū, & militiis alii hominibus Cyp.

Venerabilis frater N. Archibishopus Nichosien. & suffraganei ejus transmissi nobis petitione monstrauit, quod inter ipsis & vos super quibusdam decimis mediante Albanen. Episcopo. ^a tunc A. apostolice fedi amicabilis compotito intervenit: expresse adeo, quod b. quantoscum eauctoritate apostolica confirmari continget, statim deberet executioni mandari. Verum licet sit per nos confirmata, & ad maiorem rei evidentiam literis confirmationis tenor compositionis inferitus, ipsam tamen renuisti obseruare, occasionem frivolam pretendentes, tum ex eo, quod in literis verbis confirmationis, [tenorem compositionis] justa & stylum ecclesiæ Romanae precedat d. tum quia clausula consueta, scilicet, sicut sine privatae provide facta est, in eisdem literis continetur [^c & ^d.] Mandamus, quatenus si præmissis veritas suffragatur, compositionem eadem adimplere curetis.

[^e Cum igitur nedum contra Deum & ecclias, sed nec etiam contra privatas personas hujusmodi caroloſi diligenti insistere debet. Vnr. vo.]

C.A.P. IX.

Collatio ecclesie alteri facta per legatum, & per Papam confirmata, ius draconiani nonладит.

Idem universis Abbatibus & prelatibus, ac conventibus & clericis in Constantinop. diecſi constituta.

Sva nobis & Patriarcha Constantinopolitanus confectione monstravit, quod cum quidam velutrum sumentes occasionem ex eo, quod l. Presbyteri cardinalis tunc A. apostolice fedi legatus, quibusdam alii ecclesiis & clericis in spiritibus & temporalibus consulti monasteria eorundem, ipsi Patriarchæ obedire reculant, & ei de juribus patriarchalibus respondere, in sua præsumptionis adjutorium inducentes confirmationes hujusmodi, di collationum à fede apostolica impetratas. Cum igitur g. nolimus iura, quæ diocesanæ debentur, per collationes, seu confirmationes predictas minuti seu lati mandamus, quatenus occasione hujusmodi non obstante, ipsi Patriarchæ reverentiam & obedientiam exhibere curetis, eisque de iustitia suis integrè responderem.

^a Mediantē Alban. Episc. tunc legato. ^b Quanto citius. ^c Inclusa, ten. compo. in omnibus impressa defederatur, & male, quia sine illis nullus constat sensus: ea tamen nisi ex omnibus manus suppleximus. ^d Vide l. provide, s. fi. ff. si cert. petia per Bart. & gl. in le. 1. de offic. delegat. ^e Vide Archidiac. m. de ecclesiastico, 25. q. 2. ^f Earundem. ^g Notandum.

LIBRI SECUNDI FINIS.

DECRE